

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 14.9.2011
COM(2011) 555 окончателен

2011/0239 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
относно минималното ниво на обучение на морските лица**

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Резюме

Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците (Конвенцията STCW) беше сключена през 1978 г. между държавите – страни на ММО (Международната морска организация, агенцията на ООН, отговаряща за международната регулаторна рамка за морски транспорт). Конвенцията разглежда изискванията за подготовка на морски лица (предимно членове от командния състав) и съответното освидетелстване. Конвенцията STCW беше значително изменена през 1995 г.

Конвенцията беше интегрирана в правото на Общността с Директива 94/58 относно минималното ниво на обучение на морските лица¹. В действителност правилата на ЕС за морската безопасност са до голяма степен приведени в съответствие с международните правила.

Директива 94/58 бе изменяна няколкократно и накрая заменена с Директива 2001/25, която от своя страна бе заменена с Директива 2008/106, която е в сила понастоящем². С течение на времето бяха променени правилата на ЕС, главно с цел да се транспонират измененията на Конвенцията STCW, но също така и да се развие и усъвършенства система за признаване на свидетелствата на морски лица, образовани и обучени извън ЕС. Признаването на свидетелствата на морски лица, образовани и обучени извън ЕС, действително е от решаващо значение в област като морския транспорт, глобализирана от четиридесет години насам.

В този контекст, през 2007 г. ММО започна *цялостно преразглеждане* на Конвенцията STCW, за което Комисията и държавите-членки активно допринесоха и което беше осъществено с приемането на редица значителни изменения, одобрени от държавите — страни по Конвенцията, на конференцията в Манила на 25 юни 2010 г.

Тези изменения ще влязат в сила на 1 януари 2012 г. От тази дата нататък морското обучение ще трябва да отговаря на новите изисквания. Тъй като държавите-членки на ЕС също са страни по Конвенцията и никоя от тях не се е противопоставила на измененията от Манила, те ще трябва да адаптират своето законодателство към новия текст на Конвенцията. Също така правото на ЕС следва да се приведе в съответствие с международните правила, както е правено досега, и с цел да се избегне всякакъв конфликт между международните задължения на държавите-членки и задълженията им към ЕС. Привеждането в съответствие с международните правила е именно целта на настоящото предложение, което също така включва няколко характеристики, целящи да се използва тази законодателна инициатива, за да се осъвремени в известна степен Директивата относно STCW.

¹ Директива 94/58/ЕО на Съвета от 22 ноември 1994 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица, ОВ L 319, 12.12.1994 г., стр. 28

² Директива 94/58/ЕО бе изменена с Директива 98/35/ЕО и заменена с Директива 2001/25; Директива 2001/25 бе изменена с Директиви 2002/84, 2003/103 и 2005/45; и накрая заменена (и следователно отменена) с Директива 2008/106, ОВ L 323, 03.12.2008 г., стр. 33.

Тези характеристики се отнасят до въвеждането на изискване за държавите-членки да предоставят на Комисията за статистически цели вече съществуваща информация относно свидетелствата и до удължаването на неосъществимия срок от процедурата по признаване на системите за STCW на трети държави.

1.2. Конвенцията STCW

Международният характер на морския транспорт е добре известен. В резултат екипажи, които се обучават в различни страни и по различни системи, служат на борда на един и същ кораб. В тази връзка е от решаващо значение всички тези членове на екипажа да имат необходимите способности, за да изпълняват задълженията си по безопасен начин. Обучението в действителност играе важна роля по отношение на морската безопасност.

По тази причина през 1978 г. страните, членуващи в Международната морска организация (ММО), с цел „насърчаване на безопасността на човешкия живот на море и опазването на морската среда чрез създаването по общо споразумение на международни норми за обучение, освидетелстване и вахтена служба на морските лица“ приеха Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците („Конвенцията STCW“), която влезе в сила през 1984 г.

Тази Конвенция предвижда минимални норми, които държавите — страни по Конвенцията са задължени да изпълнят или преизпълнят. Както беше споменато, Конвенцията STCW беше значително преразгледана през 1995 г. и 2010 г.

Що се отнася до структурата и съдържанието на Конвенцията, докато уводните членове съдържат общите принципи и разпоредби относно влизането в сила и процедурите за изменение, нейното техническо приложение, състоящо се от „правила“, съдържа изискванията относно обучението, квалификацията и издаването на свидетелства за различните корабни длъжности (като например „капитан“, „първи помощник-капитан“ и др.). Друго приложение към Конвенцията – „Кодексът“ – съдържа в своята част „А“ подробни таблици с точно описание на съществените умения (например позициониране, маневриране на кораба, боравене с товари), които трябва да бъдат усвоени от кандидатите за различните длъжности на борда и проверени от компетентните органи. Накрая, част „Б“ от Кодекса съдържа насоки относно прилагането на всички правила за STCW. Част „Б“ от Кодекса е единствената част от Конвенцията, която не е правно обвързваща за държавите — страни по Конвенцията.

В този контекст преразглеждането на Конвенцията през 2010 г. имаше за цел, от една страна, подобряване на съществуващите разпоредби (например чрез засилване на правилата за предотвратяване на измами и нормите за здравословна годност) и, от друга страна, нейното актуализиране с оглед на най-новите технологични развития.

С измененията от Манила също бяха въведени редица нови характеристики, като например изисквания за обучението на „квалифицираните моряци“ и „електромеханиците“, които не бяха включени в предишната версия на Конвенцията.

1.3. Директивите за STCW

От тяхното въвеждане насам, правилата на ЕС за обучение и освидетелстване на морските лица имат двойна цел:

- да се установят минимални общи норми за обучение на морски лица, работещи на кораби под флага на ЕС, въз основа на международните стандарти;
- да се гарантира, че морските лица, които работят на кораби под флага на ЕС и притежават свидетелства, издадени от държави извън ЕС, са правилно обучени.

Тези два аспекта са взаимосвързани в различните директиви, последвали директивата от 1994 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица, с която за първи път се интегрира Конвенцията STCW в правото на ЕС, като след това правилата на ЕС бяха изменени в съответствие с Конвенцията STCW.

По този начин Директива 94/58 бе изменена с Директива 98/35/ЕО, транспонираща измененията на Конвенцията от 1995 г. и впоследствие заменена с Директива 2001/25, която въвежда процедура за признаването на свидетелствата на морски лица, издадени от трети държави. Следваха три по-нататъшни изменения, въведени с Директива 2002/84 (която определя процедурата по комитология за признаването на свидетелства на трети държави), с Директива 2003/103 (която предвижда нова процедура за признаването на трети държави), с Директива 2005/23 (която въвежда изисквания за морски лица, служещи на борда на пътнически кораби) и с Директива 2005/45 (относно взаимното признаване на свидетелства, издадени от държавите-членки). Накрая Директива 2008/106 беше заменена с Директива 2001/25, като се въвеждат нови елементи по отношение на процедурата по комитология.

Основните линии на тази развиваща се законодателна рамка могат да бъдат обобщени, както следва, като се вземат предвид трите цели на политиката, посочени по-горе:

- Установени са общи норми за обучение на морски лица, работещи на кораби под флага на ЕС, които възпроизвеждат нормите, установени в Конвенцията STCW. Тези норми, след като веднъж бъдат интегрирани в правото на ЕС и станат част от него, се тълкуват и прилагат съгласно принципите на правото на ЕС и, ако е необходимо, тяхното спазване се налага като при всяка друга разпоредба на правото на ЕС. Съгласно директивата, която понастоящем е в сила, ако възникнат малки промени на Конвенцията STCW, самата директива може да бъде актуализирана чрез процедура по комитология; ако се въведат значителни промени на международно равнище, е необходима нова директива, за да се актуализира директивата, която е в сила, както е в настоящия случай.
- Признаване на трети държави. След създаването на Европейската агенция за морска безопасност (ЕАМБ), Комисията придоби необходимата подкрепа за придобиване на точна информация относно системите за обучение и освидетелстване на морски лица на държави, които не са членки на ЕС. Поради това, с Директива 2003/103 на Комисията беше възложена оценката на такива системи. По-специално, Комисията отговаря, с подкрепата на ЕАМБ, за оценката на това дали третите държави спазват изискванията на Конвенцията STCW.
- Признаването на трета държава, за което трябва да бъде отправено искане от държава-членка, се извършва по следния начин: първо, ЕАМБ извършва проверка на място на системата и съоръженията за морска подготовка и освидетелстване с цел да събере доказателства по отношение на съответствието със стандартите на Конвенцията STCW; след това, въз основа на констатациите от проверката и документите, предоставени от съответната трета държава, службите на Комисията

преценяват съответствието на системата по отношение на STCW. Етапът на оценка на съответствието може да доведе до редица контакти със съответната трета държава, която може да бъде склонна да въведе промени в законодателството или практиката си, за да изпълни препоръките на Комисията. Времето, необходимо за това, зависи от характера и обхвата на тези промени и от усилията, положени от въпросната държава. В края на този процес Комисията представя проекторешение (признаване на първата държава или отменяне на признаването ѝ) на държавите-членки за представяне на техните становища в рамките на процедура по „комитология“. Накрая решението се приема от Комисията и се публикува в Официален вестник. Признаването от страна на Комисията означава, че държавите-членки могат да признават свидетелствата, издадени от признатата държава, и че морските лица от тази държава имат право да работят на борда на корабите, плаващи под флага на дадената държава-членка. Държавите-членки обаче не са длъжни да признават свидетелствата, издадени от тези държави, въпреки признаването от страна на Комисията. За разлика от това, на морските лица от непризнати държави не е разрешено да работят на кораби, плаващи под флага на ЕС.

2. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Съдържание на предложението

2.1.1. Измененията от Манила

Както беше посочено по-горе, целта на настоящото предложение е измененията на Конвенцията STCW от 2010 г. да се интегрират в правото на ЕС, по-специално за да се избегне всякакъв конфликт между международните задължения на държавите-членки и задълженията им към ЕС.

Измененията от 2010 г. се отнасят както до „правилата“, приложени към Конвенцията, така и до по-строгата техническия „Кодекс“, чиято част „А“ е задължителна, както беше обяснено по-горе. Основните изменения на Конвенцията, които са отразени в настоящото предложение, са:

- засилени разпоредби, свързани с обучението и оценяването, издаването на свидетелства за компетентност, както и за предотвратяване на практиките на измама;
- актуализирани норми, отнасящи се до здравословната годност, годността за служба, както и до злоупотребата с алкохол;
- нови изисквания за освидетелстването на квалифицирани моряци и на електромеханици, както и за обучението по сигурност на всички морски лица;
- актуализирани изисквания за персонала на някои видове кораби;
- изясняване и опростяване на определението за „свидетелство“.

Накрая, предложението адаптира разпоредбите на STCW за вахтената служба, за да ги приведе в съответствие с правилата на ЕС в областта на работното време на морските лица.

2.1.2. Удължаване от три на осемнадесет месеца на срока, определен в член 19, параграф 3 от Директива 2008/106

Предложението също така цели да направи по-реалистичен настоящия тримесечен срок за признаването на трети държави, който в момента е предвиден в член 19, параграф 3 от Директива 2008/106. Тази разпоредба се отнася до срока, който е на разположение на Комисията за вземането на решение относно признаването на трета държава, след искане, отправено от държава-членка.

Следва да се подчертае, че този срок произтича от предходната процедура за признаване на трети държави, въведена с Директива 2001/25/ЕО. Съгласно тази процедура, държавите-членки, желаещи да се признае трета държава, трябваше да изпратят на Комисията документацията в подкрепа на тяхното искане. Работата на равнище ЕС следователно се извършваше въз основа на предварително договорени документи и без никакво участие на третата държава. Комисията разполагаше с три месеца за разглеждане на документите.

Настоящият механизъм за признаване на трети държави, въведен с Директива 2003/103/ЕО, е коренно различен и опитът показва, че тримесечният срок, наследен от предишната процедура, е напълно нереалистичен.

При настоящата система в действителност признаването на трета държава се извършва след проверка на място от ЕАМБ, изготвен от нея доклад, размяна на кореспонденция между Комисията и съответната трета държава, оценка от Комисията, процедура по комитология, и накрая приемане на решение.

В този контекст, на първо място проверките на трети държави трябва да бъдат планирани от ЕАМБ, което означава, че проверката на третата държава не се извършва непременно веднага след искането на държавата-членка.

Освен това, оценката на трета държава предполага, че органите на тази държава участват в процеса на диалог с Комисията. Това изисква време, особено за администрацията на третата държава, за да се отстранят всички първоначално открити недостатъци.

Всичко това прави тримесечния срок напълно нереалистичен. Придобитият опит от прилагането на Директива 2008/106 показва, че разумният срок за извършване на цялата процедура е осемнадесет месеца. Настоящото предложение включва разпоредба за изменение на Директива 2008/106 в тази връзка.

2.1.3. Предоставяне на Комисията на съществуваща информация относно свидетелствата

Особено през последното десетилетие за създателите на политики, както на европейско, така и на национално равнище, стана ясно, че едва ли могат да бъдат събрани пълни и точни данни относно морските лица. Докато действително съществуват редица проучвания, те или се основават на предположения, или не са достатъчно подробно описани на равнище ЕС. Тази точка също беше подчертана от Оперативната група по

морска заетост и конкурентоспособност³, която набляга на необходимостта от точни статистически данни. Потенциален източник на точни данни са свидетелствата и потвържденията, издадени от националните администрации. Понастоящем, съгласно конвенцията STCW държавите — страни по конвенцията са задължени да поддържат регистри на всички свидетелства и потвърждения, както и на съответното продължаване на валидността или на други мерки, които ги засягат (правило I/2(14)). По същия начин държавите-членки на ЕС, съгласно член 11, параграф 4 от Директива 2008/106, имат задължението да поддържат регистър на издадените свидетелства и потвърждения. Макар това да е важен източник на данни, различните образци, използвани от всяка държава-членка, както и статистическите проблеми (като например потенциално двойно преброяване на морските лица, които са получили свидетелства или потвърждения от различни държави-членки) не дават възможност за добиването на пълна представа. По тази причина Комисията счита, че събирането на вече съществуващата информация в националните регистри по хармонизиран и последователен начин и при пълно съответствие с изискванията за защита на личните данни би предоставило значителна помощ за постигането на стабилна статистическа картина на морската професия в Европа.

Следва да се подчертае, че ЕАМБ вече е разработила платформа за осигуряване на събирането и анализа на тази информация чрез „Информационната система за STCW“. Тази система беше представена на държавите-членки, които са изразили интерес към нейния потенциал и полезност. Системата бе представена на Европейския надзорен орган по защита на данните, който я одобри с писмо до ЕАМБ от 9 април 2008 г. Тогава надзорният орган поиска някои корекции, които бяха приети от ЕАМБ.

В заключение, в настоящото предложение се предвижда нова разпоредба, която изисква от държавите-членки да предоставят на Комисията стандартизирана информация за целите на статистическия анализ. Намерението на Комисията е именно да използва „Информационната система за STCW“ на ЕАМБ като платформа за събиране на исканата информация и за извършване на статистически анализ според необходимото. Подробното съдържание на тази информация е представено в техническо приложение към настоящото предложение.

2.1.4. Адаптиране към новите правила за „комитология“

Съгласно системата, създадена с Директива 2008/106, комитологията е от значение в два аспекта.

Първият се отнася до технически адаптации, сега ограничени до (нововъведените) информационни изисквания (приложение V).

Вторият аспект се отнася до процедурата за признаването на трети държави. Както беше споменато, Директива 2008/106 предвижда процедура по комитология за признаването на трети държави от Комисията.

В този контекст, с Договора от Лисабон са въведени значителни промени на механизма на „комитология“. Създадени са две категории на незаконодателни актове, т.е.

³ Оперативната група е съставена от представители на участващите основни заинтересовани страни, по-специално морски лица и корабособственици.

„делегираните актове“ и „актовете за изпълнение“, като и двете са от значение за настоящото предложение.

В действителност, съгласно новия договор, процедурата за техническо адаптиране на директивата се урежда от правилата относно „делегираните актове“, а решенията за признаване на трети държави – от правилата относно „актовете за изпълнение“.

Настоящото предложение съдържа разпоредби в тази връзка.

2.2. Влизане в сила и преходни разпоредби

Измененията на Конвенцията STCW, приети в Манила, ще влязат в сила на 1 януари 2012 г. (съгласно член XII от Конвенцията и приложение 1, Резолюция 1, параграф 3 от Заключителния акт на Конференцията в Манила). Тъй като в този момент във времето настоящото предложение все още не би било прието, е предвидено, че предложената директива следва да влезе в сила, веднага след като бъде публикувана в Официален вестник.

Споразумението от Манила включва също и преходни разпоредби (съдържащи се в правило I/15), които целят да се даде възможност на кандидатите, които са започнали учебната си програма преди влизането в сила на измененията от Манила, да могат да я завършат съгласно същите правила. Преходните разпоредби по същия начин дават възможност за подновяване и продължаване на валидността на свидетелствата, издадени преди влизането в сила на 1 януари 2012 г на изменената Конвенция. Тъй като свидетелствата трябва да бъдат подновени или валидността им да бъде продължена най-късно след пет години, и като се има предвид, че максималната възможна продължителност на една учебна програма е пет години, в Конвенцията от се Манила предвижда, че както новите свидетелства, така и подновяването/продължаването на валидността им могат да бъдат извършени/осъществени съгласно старите правила до 1 януари 2017 г.

В този контекст е предложено, че директивата следва да отразява Конвенцията също по отношение на преходните разпоредби. Поради това преходните разпоредби на Конвенцията са възпроизведени в предложението.

2.3. Правно основание

Член 100, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2.4. Принцип на субсидиарност

Тъй като Конвенцията STCW вече е транспонирана в правото на ЕС, транспонирането и на измененията на Конвенцията STCW в правото на ЕС е обосновано. Държавите-членки не могат да прилагат Конвенцията STCW по хомогенен начин без възможностите за правоприлагане, налични съгласно правото на ЕС. Ако измененията от Манила не се интегрират в правото на ЕС, от януари 2012 г. (когато измененията влязат в сила) държавите-членки биха били в нарушение или на международното право, или на правото на ЕС – конфликт, който следва да се избягва.

2.5. Принцип на пропорционалност

Ако измененията от Манила не се интегрират в правото на ЕС, държавите-членки биха били в нарушение или на международното право, или на правото на ЕС – конфликт, който следва да се избягва.

2.6. Избор на инструменти

Тъй като мярката, която следва да бъде изменена, е директива, изглежда, че най-подходящият инструмент е директива.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

От самото начало следва да се подчертае, че тъй като държавите-членки са страни по Конвенцията STCW, те имаха възможност да изразят своите становища в рамките на преразглеждането на Конвенцията, по-специално на Конференцията в Манила; в действителност държавите-членки взеха активно участие в Конференцията с Комисията, организирайки съгласуването на позицията на ЕС. Освен това, съгласно Конвенцията STCW всички страни по Конвенцията могат да се противопоставят на всяко изменение, като уведомят ММО за несъгласието си (член XII от Конвенцията). По отношение на измененията от Манила, несъгласието трябваше да бъде съобщено до 1 юли 2011 г., като никоя държава-членка не е направила това.

По отношение на предложената директива експерти от държавите-членки бяха консултирани относно прегледа на среща, която се проведе в Брюксел на 3 декември 2010 г. По този повод държавите-членки единодушно изразиха желанието си измененията от Манила да бъдат включени в законодателството на ЕС, като в същото време считаха, че директивата не следва да се преразглежда.

Възможност за консултация със заинтересованите страни беше предложена във връзка с работата на Оперативната група по морска заетост и конкурентоспособност – независим орган, създаден през юли 2010 г. – която приключи работата си през юни 2011 г. и публикува доклад⁴, съдържащ препоръки относно политиката на Комисията и социалните партньори за това как да се насърчи морската професия в Европа. Докладът също така разглежда въпроса за STCW и ясно подкрепя интегрирането на актуализирани международни правила в правото на ЕС⁵.

⁴ Публикуван на 20 юли 2011 г.

⁵ Вж. раздел 4.1.5.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
относно минималното ниво на обучение на морските лица**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Правилата за обучение и освидетелстване на морски лица са договорени на международно равнище посредством Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците (Конвенцията STCW), която бе приета през 1978 г. на конференция на Международната морска организация (ММО), влезе в сила през 1984 г. и бе значително изменена през 1995 г.
- (2) Конвенцията STCW бе интегрирана в правото на Съюза за първи път с Директива 94/58/ЕО на Съвета от 22 ноември 1994 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица³; след това правилата на ЕС за обучение и освидетелстване на морски лица бяха адаптирани към последващите изменения на Конвенцията, като беше създаден общ механизъм на ЕС за признаване на системите за обучение и освидетелстване на морските лица в трети държави; неотдавна, правилата на Съюза по този въпрос чрез преработване се превърнаха

¹ ОВ С [...], [...], стр. [...].

² ОВ С [...], [...], стр. [...].

³ ОВ L 319, 12.12.1994 г., стр. 28.

в Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г.⁴

- (3) През 2010 г. в Манила беше проведена Конференция между държавите — страни по Конвенцията STCW, на която бяха въведени няколко значителни промени в Конвенцията, а именно по отношение на предотвратяването на практиките на измама при издаването на свидетелства, в областта на нормите за здравословна годност, по въпроса за обучението по сигурност и по отношение на обучението по технологични въпроси. С измененията от Манила също бяха въведени изисквания за квалифицираните моряци и бяха създадени нови професионални профили, като например на електромеханиците.
- (4) Всички държави-членки са страни по Конвенцията и никоя от тях не е изразила възражения относно измененията от Манила съгласно предвидената за тази цел процедура. Следователно държавите-членки трябва да приведат националните си правила в съответствие с измененията от Манила. Всякакъв конфликт между международните ангажименти на държавите-членки и техните ангажименти към ЕС следва да бъде избягван. Освен това, като се има предвид глобалният характер на морския транспорт, правилата на Съюза за обучение и освидетелстване на морските лица следва да се поддържат в съответствие с международните правила. Няколко разпоредби на Директива 2008/106/ЕО впоследствие следва да бъдат изменени, за да отразяват измененията от Манила.
- (5) На конференцията в Манила държавите-страни имаха за цел, наред с другото, да определят обективни граници на изключенията за минимално изискуемите часове за почивка на вахтения персонал и морските лица, на които са възложени задачи, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване. Също така тези нови разпоредби следва да бъдат включени в правото на ЕС. Те следва обаче да спазват разпоредбите относно времето за почивка, приложими за морските лица съгласно Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г.⁵ и Директива 2009/13/ЕО на Съвета от 16 февруари 2009 г.⁶. Освен това възможността за разрешаване на изключения следва да бъде ограничена по отношение на максималната продължителност, честотата и обхвата. Разпоредбите за тази цел следва да бъдат включени в директивата.
- (6) Директива 2008/106/ЕО също съдържа механизъм за признаването на системите за обучение и освидетелстване на морски лица от трети държави. Признаването се осъществява с решение на Комисията в допълнение към процедура, в рамките на която Комисията се подпомага от Европейската агенция за морска безопасност (Агенцията), създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002⁷, и от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от

⁴ ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33.

⁵ Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 година относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) — Приложение: Европейско споразумение за организацията на работното време на морските лица, ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33.

⁶ ОВ L 124, 20.5.2009 г., стр.30.

⁷ ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1.

кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002⁸; придобитият опит в прилагането на разпоредбите на Директива 2008/106/ЕО относно признаването на трети държави за целите на STCW предполага, че следва да бъде въведена промяна в съответната процедура, а именно по отношение на тримесечния срок за вземане на решение относно признаването, който понастоящем е наложен на Комисията с член 19, параграф 3 от посочената директива. Тъй като признаването изисква извършването на проверка от Агенцията, която трябва да бъде планирана и проведена, и в повечето случаи изисква и значително адаптиране към изискванията на STCW от участващата трета държава, целият процес не може да бъде осъществен в рамките на три месеца; въз основа на опита изглежда, че един по-реалистичен срок в това отношение е срок от осемнадесет месеца. Горепосоченият краен срок следва да бъде съответно изменен, а възможността за държавата-членка, отправила искането, временно да признае третата държава следва да бъде запазена с цел да не се наруши гъвкавостта.

- (7) Наличните статистически данни за европейските морски лица са непълни и често неточни, което прави по-трудно изготвянето на политики в този деликатен сектор. Подробни данни относно освидетелстването на морски лица не могат изцяло да решат този проблем, но те очевидно биха спомогнали. Съгласно Конвенцията STCW държавите — страни по Конвенцията са задължени да поддържат регистри на всички свидетелства и потвърждения, както и на съответното продължаване на валидността или на други мерки, които ги засягат (правило I/2(14)). Държавите-членки, съгласно член 11, параграф 4 от Директива 2008/106, имат задължението да поддържат регистър на издадените свидетелства и потвърждения. За да се придобие възможно най-пълна представа относно състоянието на трудовата заетост в Европа, от държавите-членки следва да се изисква да изпратят на Комисията подбрана информация, която вече се съдържа в техните регистри на свидетелствата на морските лица. Тази информация следва да се използва за статистически цели и да бъде в съответствие с изискванията на правилата за защита на данните на Съюза. Разпоредба в тази връзка следва да бъде въведена в Директива 2008/106/ЕО.
- (8) С цел събиране на данни относно морската професия в съответствие с нейното развитие и развитието на технологиите, правомощието за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъде делегирано на Комисията по отношение на адаптациите на приложение V от Директива 2008/106/ЕО. Тези делегирани актове ще се отнасят по-специално до съдържанието на информацията за потвържденията, свидетелствата за компетентност или за работа и броя и данните за морските лица, чиито свидетелства са издадени или потвърдени, като се вземат предвид гаранциите за защита на данните, посочени в споменатото приложение. Също така Комисията следва да има правомощие да приема делегирани актове, за да установи мерки за събиране, съхранение и анализ на този вид статистическа информация от държавите-членки, с оглед да се отговори на новите статистически нужди относно морските лица и да се събере актуална и отговаряща на действителността информация. От особено значение е Комисията да провежда подходящи консултации по време на подготвителната работа,

⁸ ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1.

включително на експертно равнище. По време на разработването и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да гарантира едновременно предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета в срок и по подходящ начин.

- (9) С цел да се гарантират еднакви условия за прилагането на Директива 2008/106/ЕО изпълнителните правомощия в областта на обучението и освидетелстването на морските лица са предоставени на Комисията. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁹.
- (10) Процедурата по разглеждане следва да се използва по отношение на решенията за изпълнение относно признаването и оттеглянето на признаването на системите за STCW на трети държави.
- (11) Измененията на Конвенцията влизат в сила на 1 януари 2012 г., като в споразумението от Манила са предвидени преходни разпоредби до 1 януари 2017 г., за да се даде възможност за плавен преход към новите правила. Настоящата директива следва да предвижда същия срок и преходни разпоредби.
- (12) Директива 2008/106/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2008/106/ЕО се изменя както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) точка 18 се заменя със следното:

„18. „Правилник за радиосъобщенията“ означава преразгледаният Правилник за радиосъобщенията, приет от Световната конференция по радиосъобщенията за морската подвижна служба, в неговата актуализирана версия;“.

б) точка 24 се заменя със следното:

„24. „Кодекс STCW“ означава Кодекс за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта (Кодекс STCW), както е приет с Резолюция 2 от 2010 г. на Конференцията STCW на страните по Конвенцията, в неговата актуализирана версия;“.

в) Точка 27 се заличава.

⁹ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

г) Добавят се следните точки:

„32. „радиооператор за СМСББ“ означава лице, което е квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава IV от приложение I;“;

„33. „Кодексът ISPS“ означава Международният кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения (ISPS), приет на 12 декември 2002 г. с Резолюция 2 на Конференцията на договарящите се правителства по Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море (SOLAS), 1974 г., в неговата актуализирана версия;“;

„34. „офицер по сигурността на кораба“ означава лицето на борда на кораба, отговорно пред капитана, назначено от компанията като отговорно по сигурността на кораба, включително изпълнението и поддръжката на плана за сигурността на кораба и на връзката със служителя по сигурността на компанията и със служителите по сигурността на пристанищното съоръжение;“;

„35. „задълженията, свързани със сигурността“ включват всички задачи и задължения на борда на кораби, както са определени в глава XI/2 от Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море (SOLAS 1974, така както е изменена) и Международния кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения (ISPS);“;

„36. „свидетелство за компетентност“ означава свидетелство издадено и потвърдено за капитаните, лицата от командния състав и радиооператори за СМСББ в съответствие с разпоредбите на глави II, III, IV или VII от приложение I, което дава право на своя законен притежател да заема длъжност и да изпълнява предвидените функции с нивото на отговорност, посочено в свидетелството;“;

„37. „свидетелство за работа“ означава свидетелство, различно от свидетелството за компетентност, издадено на морско лице, в което се посочва, че са изпълнени съответните изисквания за обучение, компетенции или плавателен стаж, предвидени в директивата;“;

„38. „документални доказателства“ означават документи, различни от свидетелството за компетентност или свидетелството за работа, използвани за да се установи, че са изпълнени съответните изисквания на настоящата директива;“;

„39. „електромеханик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I;“;

„40. „квалифициран матрос“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава II от приложение I;“;

„41. „квалифициран моторист“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I.“

2) В член 3 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, които служат на борда на кораби, посочени в член 2, са получили обучение, което най-малкото отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, установени в приложение I към настоящата директива, и притежават свидетелства, така както са определени в член 1, параграфи 36 и 37.“.

3) Член 4 се заличава.

4) Член 5 се изменя, както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки следят свидетелствата да бъдат издавани само на кандидати, които отговарят на изискванията на настоящия член.“.

б) Параграф 3 се заменя със следното:

„3. Свидетелствата се издават в съответствие с правило I/2, параграф 3 от Конвенцията STCW.“.

в) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Сертификатите се издават само от държавите-членки след проверка на достоверността и валидността на всички необходими документални доказателства и в съответствие с разпоредбите, предвидени в настоящия член.“;

г) в края на параграф 5 се прибавя следното изречение:

„Потвържденията се издават само ако са изпълнени всички изисквания на Конвенцията STCW и настоящата директива.“.

д) параграфи 6 и 7 се заменят със следното:

„6. Държава-членка, която признава свидетелство за компетентност или свидетелство за работа, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с разпоредбите на правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I съгласно процедурата, предвидена в член 19, параграф 2, издава потвърждение на това свидетелство, за да удостовери признаването му, само след като се увери в истинността и валидността на свидетелството. Използваният образец на потвърждение съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.“.

7. Потвържденията, посочени в параграфи 5 и 6:

а) могат да бъдат издавани като отделни документи;

б) се издават само от държавите-членки;

- в) всички имат уникален номер, с изключение на потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство, които могат да имат същия номер като съответното свидетелство, при условие че този номер е уникален; и
- г) престават да са валидни, когато срокът на действие на потвърденото свидетелство изтече или свидетелството бъде отнето, действието му бъде спряно или то бъде отменено от държавата-членка или третата държава, която го е издала, и във всички случаи с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването им.“.

е) Добавят се следните параграфи:

„11. Кандидатите за свидетелство доказват по задоволителен начин:

- а) своята самоличност;
- б) че са на възраст, не по-малка от предвиденото в правилата, изброени в приложение I, приложими за исканото свидетелство;
- в) че отговарят на нормите за здравословна годност, посочени в раздел A-I/9 от Кодекса STCW;
- г) че са преминали предвидените в правилата в приложение I плавателен стаж и всяко друго задължително обучение, свързано с исканото свидетелство; и
- д) че отговарят на нормите за компетентност, предвидени в правилата в приложение I за длъжностите, функциите и нивата, които трябва да бъдат посочени в потвърждението на свидетелството.

12. Всяка държава-членка се задължава:

- а) да поддържа един или повече регистри за всички свидетелства и потвърждения за капитани и лица от командния състав и, в зависимост от случая, за лица от редовия състав, които са издадени и които са с изтекъл срок на действие, продължена валидност, със спряно действие, отнети или обявени за изгубени или унищожени, както и за издадените привилегирани разрешения;
- б) да предоставя информация за статуса на тези свидетелства, потвърждения и привилегирани разрешения на другите държави-членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата, представени им от морските лица с оглед признаването на техните свидетелства или с цел получаване на работа на борда на кораб;
- в) ежегодно да предоставя на Комисията информацията, посочена в приложение V към настоящата директива, за целите на статистическия анализ.

13. Считано от 1 януари 2017 г., информацията, която е изисквана да бъде на разположение в съответствие с параграф 12, се предоставя чрез електронни средства.“.

5) Член 7 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. За кораби, на които е разрешено да се ползват от разпоредбите на Конвенцията STCW относно крайбрежното плаване, включващо плаване край бреговете на други държави-членки или на други страни по Конвенцията STCW в границите на тяхното определение на крайбрежно плаване, държавата-членка сключва споразумение със съответните държави-членки или страни, в което се посочват подробностите относно двете съответни търговски зони и други съответни разпоредби.“.

б) вмъкват се следните параграфи 3а и 3б:

„3а. Свидетелствата на морски лица, издадени от държава-членка или страна по Конвенцията STCW за определените ѝ граници на крайбрежно плаване, могат да бъдат признати от други държави-членки за служба в техните определени граници на крайбрежно плаване, при условие че съответните държави-членки или страни сключат споразумение, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони и други съответни условия.

3б. Държавите-членки, даващи определение на крайбрежно плаване, в съответствие с изискванията на настоящия член:

- а) спазват принципите, уреждащи крайбрежното плаване, посочени в раздел А-1/3 от Кодекса STCW;
- б) включват границите на крайбрежното плаване в потвържденията, издадени съгласно член 5.“.

б) В член 9 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите-членки установяват необходимите ред и процедури за извършването на безпристрастно разследване, когато е било съобщено за какъвто и да е случай на некомпетентност, на действие или бездействие, които биха могли да застрашат пряко безопасността на човешкия живот или на имуществото на море или в морската среда и които са били извършени от притежатели на свидетелства или потвърждения, издадени от тази държава-членка във връзка с изпълнение на задълженията, свързани с тези свидетелства, както и за отнемане, спиране на действието или отмяна на тези свидетелства по такава причина и за предотвратяване на измами.

2. Държавите-членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка със свидетелствата и издадените потвърждения.“.

7) Член 10 се изменя, както следва:

- a) параграф 1 се изменя, както следва:
- i) буква а) се заменя със следното:
- „а) всички дейности по обучението, оценяването на компетентността, освидетелстването, включително издаването на медицински свидетелства, потвърждаването и продължаването, осъществявани от упълномощени от нея неправителствени агенции или структури, са предмет на непрекъснат контрол в рамките на система от норми за качество, за да може да се осигури постигането на определените цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите;“.
- ii) буква в) се заменя със следния текст:
- „в) целите на образованието и обучението и свързаните с тях норми за компетентност, които следва да бъдат постигнати, са ясно определени, както и че са определени нивото на знанията, на разбирането и на уменията, съответстващи на изпитите и оценяването, изисквани съгласно Конвенцията STCW. Целите и свързаните с тях норми за качество могат да бъдат определени отделно за различните курсове и програми за обучение и обхващат управлението на системата за освидетелстване;“.
- б) В параграф 2 се добавя следната буква г):
- „г) всички приложими разпоредби на настоящата директива и на Конвенцията и Кодекса STCW, включително измененията им, са обхванати от системата за норми за качеството.“.
- в) Параграф 3 се заменя със следното:
- „3. Доклад за всяко оценяване, извършено съгласно параграф 2, се съобщава от държавата-членка на Комисията в съответствие с образеца, посочен в раздел А-I/7 от Кодекса STCW, в шестмесечен срок от датата на извършване на оценяването.“.
- 8) Член 11 се заменя със следния текст:

„Член 11

Норми за здравословна годност

1. Всяка държава-членка определя нормите за здравословна годност за морските лица и процедурите за издаването на медицинско свидетелство в съответствие с разпоредбите на настоящия член и на раздел А-I/9 от Кодекса STCW.
2. Всяка държава-членка гарантира, че лицата, отговарящи за оценката на здравословната годност на морските лица, са лекари, признати от тази държава-членка за целите на медицинските прегледи на морски лица, в съответствие с разпоредбите на раздел А-I/9 от Кодекса STCW.

3. Всяко морско лице, притежаващо свидетелство, издадено съгласно разпоредбите на Конвенцията, което е на морска служба, също трябва да притежава и валидно медицинско свидетелство, издадено в съответствие с разпоредбите на настоящия член и на раздел А-I/9 от Кодекса STCW.
4. Всеки кандидат за свидетелство:
 - а) навършил най-малко 16 години;
 - б) да докаже по задоволителен начин своята самоличност; и
 - в) да отговаря на приложимите норми за здравословна годност, установени от съответната държава-членка.
5. Медицинските свидетелства важат за максимален срок от две години, освен ако морското лице е на възраст под осемнадесет години, като в този случай максималният срок на валидност е една година;
6. Ако срокът на валидност на медицинско свидетелство изтече по време на рейса, тогава медицинското свидетелство остава в сила до пристигането в следващото пристанище на престой, където е наличен лекар, признат от държавата-членка, при условие че периодът не надвишава три месеца.
7. В неотложни случаи държава-членка може да разреши на дадено морско лице да работи без валидно медицинско свидетелство до пристигането в следващото пристанище на престой, където е наличен лекар, признат от тази държава-членка, при условие че:
 - а) периодът на това разрешение не надвишава три месеца; и
 - б) съответното морско лице притежава медицинско свидетелство с изтекла валидност от скорошна дата.“.
- 9) Член 12 се изменя, както следва:
 - а) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Всеки капитан или лице от командния състав следва, за да продължи да служи на борда на танкери, да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него следва да се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за танкери в съответствие с раздел А-I/11, параграф 3 от Кодекса STCW.“.
 - б) В параграф 3) позоваването на „1 февруари 2002 г.“ се заменя с позоваване на „1 януари 2017 г.“.
 - в) Параграф 5 се заменя със следното:

„5. С оглед осъвременяване на знанията на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите всяка държава-членка прави необходимото текстовите на последните изменения на националните и международните правила относно безопасността на човешкия живот на море и опазването на

морската среда да бъдат на разположение на борда на корабите, на които е разрешено да плават под нейно знаме.“.

10) Член 13, параграф 2 се заличава.

11) Член 14 се изменя, както следва:

а) В параграф 1 се добавят следните букви е) и ж):

„е) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са получили обучение за опресняване и осъвременяване, както се изисква от Конвенцията STCW;

ж) по всяко време на борда на нейните кораби има ефективна речева комуникация в съответствие с глава V, правило 14, параграфи 3 и 4 от Конвенцията SOLAS.“.

б) Добавя се следният параграф 4:

„4. Компаниите гарантират, че капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на техните ро-ро пътнически кораби, са преминали обучението за запознаване, за да добият уменията, подходящи за длъжността, която ще заемат, и задълженията и отговорностите, които ще поемат, като се вземат предвид насоките, посочени в раздел Б-I/14 от Кодекса STCW.“.

12) Член 15 се заменя със следния текст:

„Годност за служба

1. С цел предотвратяване на умората държавите-членки

а) установяват и налагат периоди за почивка на вахтения персонал и на онези, чиито задължения включват задачи, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване в съответствие с параграфи 3—15;

б) изискват системите за вахта да са уредени по такъв начин, че ефикасността на вахтения персонал да не се намалява от умора, а задачите да са организирани по такъв начин, че участниците в първата вахта в началото на плаването и в следващите вахти да са достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко едно отношение.

2. Държавите-членки, с цел предотвратяване на злоупотребата с наркотици и алкохол, гарантират, че са определени подходящи мерки в съответствие с разпоредбите, предвидени в настоящия член.

3. Държавите-членки вземат предвид опасността, предизвикана от умората на морските лица, и особено на онези, в чиито задължения се включва безопасното и сигурно функциониране на кораба.

4. На всички лица, които са определени за вахтени офицери или моряци, и на онези, чиито задължения включват задачи, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, се осигурява време за почивка от не по-малко от:
 - а) минимум 10 часа почивка на всеки период от 24 часа; и
 - б) 77 часа на всеки период от 7 дни.
5. Почивката може да се разделя на не повече от два периода, единият от които е с продължителност най-малко 6 часа, а интервалът между два последователни периода за почивка не надвишава 14 часа.
6. Изискванията относно периодите за почивка, определени в параграфи 4 и 5, не е необходимо да се спазват при извънредни ситуации или учения или при други извънредни работни условия. Учебните тревоги, ученията за противопожарна безопасност и ползване на спасителните лодки, и ученията, предписани от националното законодателство и международните актове, се провеждат по начин, който в максимална степен предотвратява нарушаването на периодите за почивка и не води до умора.
7. Държавите-членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място. Списъците се изготвят в стандартен формат на работния език или езици на кораба и на английски език.
8. Когато морско лице е на разположение, например когато в машинното отделение не присъстват хора, той получава съответен период за почивка като компенсация, ако нормалната продължителност на неговата почивка е била нарушена от повикванията.
9. Държавите-членки изискват записите на всекидневните часове за почивка на морските лица да се поддържат в стандартизиран формат, на работния език или езици на кораба и на английски език, за да се позволи наблюдението и проверката на спазването на разпоредбите на настоящия член. Морските лица получават копие от записите, които се отнасят за тях, което копие е заверено от капитана или от упълномощено от капитана лице, както и от морското лице.
10. Независимо от правилата, определени в параграфи 3—9, капитанът на кораб има право да изиска от морското лице да положи неограничен брой часове труд, необходими за непосредствената безопасност на кораба, на лицата на борда или на товара, или за да се окаже помощ на други кораби или на лица, търпящи бедствие в морето. Съответно, капитанът може да отмени разписанието за почивка и да изиска морското лице да работи неограничен брой часове до възстановяване на нормалното положение. Веднага след като това стане практически възможно след възстановяване на нормалното положение, капитанът гарантира, че на всички морски лица, извършвали работа във време, предвидено за почивка според разписанието, се осигурява съответен период за почивка.
11. Като надлежно вземат предвид общите принципи за опазване на здравето и безопасността на работниците, държавите-членки могат да разрешат или

регистрират колективни споразумения, които позволяват изключения от изискваните часове за почивка в параграф 4, буква б) и параграф 5, при условие че периодът за почивка е не по-малък от 70 часа за всеки период от 7 дни. Тези изключения, съгласно Директива 1999/63/ЕО, доколкото е възможно, съответстват на определените норми, но при тях могат да се отчитат по-чести или по-продължителни периоди на отпуск или предоставянето на компенсационен отпуск и следва също така, доколкото е възможно, да се вземат предвид насоките по отношение на превенцията на умората, определени в раздел В-VIII/1 на Кодекса STCW.

12. Изключенията по параграф 11 от седмичния период за почивка, предвиден в параграф 4, буква б), не се разрешават за повече от две последователни седмици. Интервалите между два периода на изключения на борда не са по-къси от удвоената продължителност на изключението.
13. В рамките на възможните изключения от параграф 5, посочени в параграф 11, часовете за почивка, предвидени в параграф 4, буква а), могат да бъдат разделени на не повече от три периода, единият от които трае поне 6 часа, а никой от другите два периода не е по-къс от един час. Интервалите между два последователни периода за почивка не превишават 14 часа. Изключенията не се удължават след изтичането на два периода от 24 часа за всеки период от 7 дни.
14. Държавите-членки определят, с цел предотвратяване на злоупотребата с алкохол, ограничение от не повече от 0,05 % концентрация на алкохол в кръвта или 0,25 mg/l алкохол в дъха или количество алкохол, водещо до такава алкохолна концентрация, за капитани, офицери и други морски лица, когато се изпълняват задачи, свързани с безопасността, сигурността и морската околна среда.“.
- 13) В член 19 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Комисията взема решението за признаване на трета държава в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, в срок от осемнадесет месеца от датата на искането за признаване. Държавата-членка, която е представила искането, може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до вземането на решение в съответствие с настоящия параграф.“.
- 14) В член 20 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Решението за оттегляне на признаването се взема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2. Съответните държави-членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.“
- 15) В член 23, параграф 2 се изменя, както следва:
 - а) уводното изречение се заменя със следното:

„2. Способността на морските лица на кораба да спазват съответните норми за вахтена служба и за сигурност, установени от Конвенцията STCW, се оценява в съответствие с част А от Кодекса STCW, ако има основателни причини да се

смята, че тези норми не се спазват, тъй като е настъпило едно от следните събития:“.

б) буква г) се заменя със следното:

„г) корабът в други отношения се експлоатира по начин, който представлява опасност за хора, имущество или за околната среда или риск за сигурността;“.

16) Въмква се следният член 25а:

„Член 25а

Информация за статистически цели

1. Държавите-членки съобщават на Комисията информацията, посочена в приложение V, за статистически цели.
2. Тази информация се предоставя от държавите-членки на Комисията ежегодно в електронен формат и включва информацията, регистрирана до 31 декември на предходната година.
3. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 27а, с цел да се установят подходящи мерки за събиране, съхраняване и анализиране на тази информация.“.

17) Член 27 се заменя със следния текст:

„Комисията се оправомощава да приема делегирани актове за изменение на приложение V към настоящата директива, по отношение на специфичните и съответни съдържание и детайли на информацията, която трябва да се докладва от държавите-членки, като се вземат предвид предпазните мерки за защита на данните в съответствие с член 27а.“.

18) Въмква се следният член 27а:

„Член 27а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се дава на Комисията при условията, предвидени в настоящия член.
2. Делегирането на правомощия по член 25а и 27 се дава на Комисията за неопределен период от време, считано от датата на влизане в сила на настоящата директива.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 25а и 27, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегирането на правомощията, посочени в него. То поражда действие в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз или на посочена в него по-късна дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.
 5. Делегиран акт, приет съгласно членове 25а и 27, влиза в сила само ако Европейският парламент или Съветът не са повдигнали възражение в срок от 2 месеца, след като са получили уведомлението за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този период се удължава с 2 месеца по искане на Европейския парламент или на Съвета.“
- 19) Член 28 се заменя със следния текст:

„Член 28

Комитет

„1. Комисията се подпомага от Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 “.

- 20) Членове 29 и 30 се заменят със следния текст:

„Член 29

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно членове 3, 5, 7, 9—15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 и приложение I, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 30

Преходни разпоредби

1. По отношение на тези морски лица, които са започнали одобрен плавателен стаж, одобрено образование и програма за обучение или одобрен курс на обучение преди 1 юли 2013 г., държава-членка може да продължи да издава, признава и потвърждава свидетелства до 1 януари 2017 г. в съответствие с изискванията на настоящата директива, тъй като те са били валидни преди настоящата директива да влезе в сила.

До 1 януари 2017 г. държава-членка може да продължи да подновява и да продължава валидността на свидетелства и потвърждения в съответствие с изискванията на настоящата директива, тъй като те са били валидни преди настоящата директива да влезе в сила.“

- 21) Член 33 се заличава.
- 22) Приложенията се изменят, както следва:
 - а) приложение I към Директива 2008/106/ЕО се заменя с приложение I към настоящата директива.
 - б) приложение II към Директива 2008/106/ЕО се изменя съгласно предвиденото в приложение II към настоящата директива.
 - в) текстът, посочен в приложение III към настоящата директива, се добавя като приложение V към Директива 2008/106/ЕО.

Член 2

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Тя се прилага от 1 януари 2012 г.

Член 3

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 31 декември 2012 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Европейския парламент:
Председател*

*За Съвета:
Председател*

„ПРИЛОЖЕНИЕ I
ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА STCW, ПОСОЧЕНИ В
ЧЛЕН 3

ГЛАВА I
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Правилата, посочени в настоящото приложение, се допълват от задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса STCW, с изключение на глава VIII, правило VIII/2.

Всяко позоваване на изискване в правилата представлява също и позоваване на съответния раздел от част А от Кодекса STCW.

Държавите-членки гарантират, че морските лица притежават подходящи езикови умения, както е определено в раздели А-II/1, А-III/1, А-IV/2 и А-II/4 от Кодекса STCW, които да им дават възможност да изпълняват своите конкретни задължения на кораб, плаващ под знамето на приемащата държава-членка.

Част А от Кодекса STCW съдържа норми за компетентност, на които се изисква да отговарят кандидатите с оглед издаване или продължаване валидността на свидетелствата за компетентност съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW. За да бъде уточнена връзката, която съществува между разпоредбите на глава VII относно издаването на алтернативни свидетелства и разпоредбите на глави II, III и IV относно издаването на свидетелствата, уменията, посочени в нормите за компетентност, са обособени по подходящ начин в седем функции, а именно:

- (1) корабоводене;
- (2) обработка и подреждане на товара;
- (3) управление експлоатацията на кораба и грижа за лицата на борда;
- (4) морско инженерство;
- (5) електрооборудване, електронна апаратура и системи за управление;
- (6) техническа поддръжка и ремонт;
- (7) радиосъобщения

като нивата на отговорност са следните:

- (1) управленско ниво;
- (2) експлоатационно ниво;
- (3) поддържащо ниво.

Функциите и нивата на отговорност се посочват в подзаглавията, които предхождат таблиците за нормите за компетентност, уточнени в част А, глави II, III и IV от Кодекса STCW.

ГЛАВА II КАПИТАН И ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава свидетелство за компетентност.
2. **Всеки кандидат за свидетелство:**
 - 2.1. навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. има одобрен плавателен стаж с продължителност, не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-II/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или има одобрен плавателен стаж, не по-малък от 36 месеца;
 - 2.3. в период, не по-малък от шест месеца, е изпълнявал по време на задължителния плавателен стаж задължения по вахтената служба на мостика под наблюдението на капитана или на квалифицирано лице от командния състав;
 - 2.4. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, по отношение изпълнението на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 2.5. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/1 от Кодекса STCW;
 - 2.6. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1—4; раздел А-VI/3, параграфи 1—4 и раздел А-VI/4 параграфи 1—3 от Кодекса STCW.

Правило II/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на капитани и старши помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3000 тона

1. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 3000 бруто тона, притежава свидетелство за компетентност.

2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. не по-малко от 12 месеца за свидетелството за старши помощник-капитан; и
 - 2.1.2. не по малко от 36 месеца за свидетелството за капитан; все пак тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3000 бруто тона.

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж между 500 и 3000 бруто тона

1. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж между 500 и 3000 бруто тона притежава свидетелство за компетентност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. за свидетелството за помощник-капитан — отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона;
 - 2.2. за свидетелството за капитан — отговаря на изискванията за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и доказва, че има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност, не по-малко от 36 месеца; все пак тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж между 500 и 3000 бруто тона.

Правило II/3

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани и капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона

Кораби, които не осъществяват крайбрежни плавания

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за компетентност за корабите с тонаж 500 и повече бруто тона.

2. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за компетентност за служене като капитан на корабите с тонаж между 500 и 3000 бруто тона.

Кораби, осъществяващи крайбрежни плавания

Вахтени помощник-капитани

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за компетентност.
2. Всеки кандидат за свидетелство за вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 2.1. навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. специално обучение, включващо подходящ плавателен стаж с достатъчна продължителност, който се изисква от съответната държава-членка; или
 - 2.2.2. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от тридесет и шест месеца като член на палубната команда;
 - 2.3. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, ако е уместно, за изпълнение на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 2.4. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания;
 - 2.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1—4; раздел А-VI/3, параграфи 1—4 и раздел А-VI/4 параграфи 1—3 от Кодекса STCW;

Капитан

Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за компетентност.

1. Всеки кандидат за свидетелство за капитан на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 1.1. навършил най-малко 20 години;
 - 1.2. има одобрен плавателен стаж като вахтен помощник-капитан с продължителност не по-малко от 12 месеца;

- 1.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания;
 - 1.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1—4; раздел А-VI/3, параграфи 1—4 и раздел А-VI/4 параграфи 1—3 от Кодекса STCW.
2. Привилегировани разрешения

Ако прецени, че размерите на даден кораб и условията на плаване са такива, че прилагането на всички изисквания на настоящото правило и на раздел А-II/3 от Кодекса STCW не е нито разумно, нито възможно на практика, администрацията може в съответната степен да освободи капитана и вахтения помощник-капитан на борда на такъв кораб или на такава категория кораби от някои от тези изисквания, като взема предвид сигурността на всички кораби, които биха могли да плават в същите води.

Правило II/4

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав, носещи навигационна вахта

1. Всяко лице от редовия състав, носещо навигационна вахта на кораб с тонаж 500 или повече бруто тона, което не е стажант или моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство, за да изпълнява тези функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.3. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.4. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
 - 2.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и професионалният опит, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, се отнасят до функциите, свързани с вахтената служба, и включват изпълнението на задължения под прякото наблюдение на капитана, на вахтения помощник-капитан или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило II/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав като квалифицирани матроси

1. Всеки квалифициран матрос, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж като член на палубната команда с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 18 месеца, или
 - 2.3.2. не по-малко от 12 месеца и е преминал одобрено обучение; и
 - 2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/5 на Кодекса STCW.
3. Всяка държава-членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на правоспособните моряци за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-II/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
4. До 1 януари 2017 г., държава-членка, която е и страна по Конвенцията относно свидетелствата за правоспособност на моряци на Международната организация на труда, 1946 г. (Конвенция № 74) може да продължи да подновява и да продължава валидността на свидетелства и потвърждения в съответствие с разпоредбите на гореспоменатата Конвенция.
5. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност в палубната команда не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива.

ГЛАВА III МАШИННА КОМАНДА

Правило III/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени механици в машинно отделение с обслужване или дежурни механици в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки вахтен механик в наблюдавано машинно отделение или дежурен механик в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност 750 или повече kW притежава свидетелство за компетентност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-III/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение;
 - 2.3. в период, не по-малък от шест месеца, е изпълнявал по време на задължителния плавателен стаж задължения по вахтената служба в машинно отделение под наблюдението на главен механик или на квалифициран механик;
 - 2.4. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/1 от Кодекса STCW;
 - 2.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1—4, раздел А-VI/3, параграфи 1—4 и раздел А-VI/4, параграфи 1—3 от Кодекса STCW.

Правило III/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3000 и повече kW

1. Всеки главен механик и всеки втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност 3000 и повече kW притежава свидетелство за компетентност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:

- 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик на морски кораби с пропульсивна мощност 750 или повече kW и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — не по-малко от 12 месеца като квалифициран механик; и
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик – не по малко от 36 месеца, все пак тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като втори механик в продължение на не по-малко от 12 месеца; и
- 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/2 от Кодекса STCW.

Правило III/3

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност между 750 и 3000 kW

1. Всеки главен механик и втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност между 750 и 3000 kW притежава свидетелство за компетентност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца като стажант-механик или механик; и
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 24 месеца, от които най-малко 12 месеца при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/3 от Кодекса STCW.
3. Всеки механик, квалифициран да служи като втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3000 или повече kW, може да служи като главен механик на кораби с пропульсивна мощност, по-малка от 3000 kW, при условие че неговото свидетелство е съответно потвърдено.

Правило III/4

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лица от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всяко лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност 750 или повече kW, който не е стажант или общ моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство за изпълнението на такива функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и опитът, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, са свързани с функциите по вахтената служба в машинно отделение и включват изпълнение на задължения под прекия контрол на квалифициран механик или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило III/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лице от редовия състав за квалифициран моторист в машинно отделение с обслужване или в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки квалифициран моторист, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство на лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо машинна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж в машинно отделение с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 12 месеца, или
 - 2.3.2. не по-малко от 6 месеца и е преминал одобрено обучение; и

- 2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/5 на Кодекса STCW.
3. Всяка държава-членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на лица от редовия състав в машинното отделение за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификациите си.
4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност в машинната команда не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива.

Правило III/6

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електромеханик от командния състав

1. Всеки електромеханик, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава свидетелство за компетентност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца, от които не по-малко от 6 месеца са плавателен стаж в рамките на одобрена програма за обучение, което отговаря на изискванията на раздел А-III/6 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение; и
 - 2.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/6 от Кодекса STCW.
3. Всяка държава-членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на електромеханици за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/6 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификациите си.
4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност на борда на кораб не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива, и отговарят на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/6 от Кодекса STCW.

5. Независимо от горните изисквания на параграфи 1—4, държава-членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел А-III/6.

Правило III/7

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електрик от редовия състав

1. Всеки електрик, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - (1) навършил най-малко 18 години;
 - (2) е преминал одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от 12 месеца обучение и професионален опит; или
 - (3) е преминал одобрено обучение, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 6 месеца; или
 - (4) има квалификации, които отговарят на техническите компетенции в таблица А-III/7 от Кодекса STCW и плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 3 месеца; и
 - (5) отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/7 от Кодекса STCW.
3. Всяка държава-членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на електриците от редовия състав за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/7 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификациите си.
4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност на борда на кораб не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива, и отговарят на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/7 от Кодекса STCW.
5. Независимо от горните изисквания на параграфи 1—4, държава-членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел А-III/7.

ГЛАВА IV РАДИОВРЪЗКИ И РАДИОСПЕЦИАЛИСТИ

Обяснителна бележка

Задължителните разпоредби относно носенето на радиовахта са изложени в Правилника за радиосъобщенията и в SOLAS 74, така както е изменена. Разпоредби относно техническото обслужване на радиооборудването са изложени в SOLAS 74, така както е изменена, и в насоките, приети от Международната морска организация.

Правило IV/1

Прилагане

1. С изключение на точка 2, разпоредбите на настоящата глава се прилагат по отношение на радиооператори на кораби, експлоатирани в рамките на Световната морска система за бедствие и безопасност (СМСББ) по начина, предписан от SOLAS 74, така както е изменена.
2. От корабните радиоспециалисти, за които не се изисква да спазват разпоредбите на глава IV от SOLAS 74 относно СМСББ, не се изисква да спазват разпоредбите на настоящата глава. Необходимо е обаче радиооператорите на тези кораби да спазват Правилника за радиосъобщенията. Администрацията гарантира, че надлежните свидетелства, които се изискват съгласно Правилника за радиосъобщенията, са издадени или признати по отношение на тези радиооператори.

Правило IV/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на радиооператори за СМСББ

1. Всяко лице със задължения по радиослужба на борда на кораб, задължено да участва в СМСББ, притежава надлежно свидетелство за СМСББ, издадено или признато от администрацията в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията.
2. Освен това всеки кандидат за издаване на свидетелство за компетентност съгласно настоящото правило за работа на кораб, от който съгласно SOLAS 74, така както е изменена, се изисква да бъде снабден с радиосредства, трябва да:
 - 2.1. навършил най-малко 18 години; и
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-IV/2 от Кодекса STCW.

ГЛАВА V СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА НА НЯКОИ ВИДОВЕ КОРАБИ

Правило V/1-1

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на нефтени танкери и танкери химикаловози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности относно товара или оборудването на нефтените танкери и танкерите химикаловози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел А-VI/1 от Кодекса STCW и е преминал:
 - (1) одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери или танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - (2) одобрено основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товари, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на нефтени танкери, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери:
 - (1) отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози; и
 - (2) квалифициран е за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - (3) одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери, или
 - а) одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на нефтени танкери като извънщатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел В-V/1 от Кодекса STCW и
 - б) преминато одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-V/1-1, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето,

разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товари, на танкери химикаловози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози.

6. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози:
 - (1) отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози; и
 - (2) квалифициран е за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - а) одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери химикаловози, или
 - б) одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери химикаловози като извънщатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW; и
 - (3) е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 3 от Кодекса STCW.
7. Държавите-членки гарантират, че свидетелство за работа се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграфи 2, 4 или 6, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за компетентност или свидетелство за работа се потвърждава по съответния ред.

Правило V/1-2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на танкери газовози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности относно товара или оборудването на танкерите газовози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и е преминал:

- (1) одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - (2) одобрено основно обучение по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на танкерите газовози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на газовози.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози:
 - (1) отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози; и
 - (2) квалифициран е за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози като същевременно има:
 - а) одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози, или
 - б) одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери газовози като извънщатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW; и
 - (3) е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите-членки гарантират, че свидетелство за работа се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграфи 2 или 4, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за компетентност или свидетелство за работа се потвърждава по съответния ред.

Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, които извършват международни плавания. Държавите-членки определят дали тези изисквания следва да се прилагат по

отношение на персонала, служещ на борда на пътническите кораби, които извършват вътрешни плавания.

2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда на пътнически кораби, морските лица са преминали обучението, изисквано съгласно параграфи 4—7 по-долу в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Морските лица, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с параграфи 4, 6 и 7, през интервали, ненадвишаващи пет години, получават подходящо обучение за опресняване на техните знания или от тях се изисква да представят доказателство за съответствие с необходимите норми на компетентност през предходните пет години.
4. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, определени в списъка на екипажа за оказване на помощ на пътниците при извънредни ситуации с пътническите кораби, са преминали обучение, свързано с управлението на неорганизиранни групи хора, посочено в раздел А-V/2, параграф 1 от Кодекса STCW.
5. Лицата от персонала, непосредствено обслужващи пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на пътническите кораби, са преминали обучението по безопасност, посочено в раздел А-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.
6. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, определени в списъците на екипажа да отговарят за безопасността на пътниците при извънредни ситуации на борда на пътническите кораби, са преминали одобрено обучение по управление на кризисни ситуации и човешко поведение, посочено в раздел А-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всички лица, определени като пряко отговорни за качването и слизането на пътниците, за товаренето, разтоварването или укрепването на товара или за затваряне на отворите на корпуса на ро-ро пътническите кораби, са преминали одобрено обучение по безопасност на пътниците и товарите и целостта на корпуса, посочено в раздел А-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.
8. Държавите-членки гарантират издаването на документ, удостоверяващ преминатото обучение, на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило.

ГЛАВА VI

ФУНКЦИИ ПРИ ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА, СИГУРНОСТ, МЕДИЦИНСКИ ГРИЖИ И ОЦЕЛЯВАНЕ НА МОРЕ

Правило VI/1

Задължителни минимални изисквания за запознаване, основно обучение и инструкции по безопасност за всички морски лица

1. Морските лица са запознати и получават основно обучение или инструкции в съответствие с раздел А-VI/1 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.
2. Ако основното обучение не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за работа, удостоверяващо, че притежателят е преминал курса по основно обучение.

Правило VI/2

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелство за работа със спасителни средства, дежурни лодки и бързоходни дежурни лодки

1. Всеки кандидат за свидетелството за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки:
 - (1) навършил най-малко 18 години;
 - (2) има одобрен плавателен стаж не по-малък от 12 месеца или е преминал одобрен курс на обучение и има одобрен плавателен стаж не по-малък от шест месеца; и
 - (3) отговаря на нормите за компетентност за получаване на свидетелство за работа със спасителни средства и дежурни лодки, посочени в раздел А-VI/2, параграфи 1—4 от Кодекса STCW.
2. Всеки кандидат за свидетелство за работа с бързоходни дежурни лодки:
 - (1) притежава свидетелство за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки;
 - (2) е преминал одобрен курс на обучение; и
 - (3) отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелство за работа с бързоходни дежурни лодки, посочени в раздел А-VI/2, параграфи 7—10 от Кодекса STCW.

Правило VI/3

Задължителни минимални изисквания за обучение по противопожарна подготовка по разширена програма

1. Морските лица, определени да ръководят противопожарни операции, са преминали успешно обучение по противопожарна подготовка по разширена програма, което набляга по-специално на организацията, тактиката и управлението, в съответствие с разпоредбите на раздел А-VI/3, параграфи 1—4 от Кодекса STCW, и отговарят на нормите за компетентност, посочени там.

2. Ако обучението по противопожарна подготовка — разширена програма не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за работа, удостоверяващо, че притежателят е преминал курс на обучение по противопожарна подготовка по разширена програма.

Правило VI/4

Задължителни минимални изисквания, свързани с първа медицинска помощ и медицински грижи

1. Морските лица, определени да оказват първа медицинска помощ на борда на кораб, отговарят на нормите за компетентност за оказване на първа медицинската помощ, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.
2. Морските лица, определени да отговарят за медицинските грижи на борда, отговарят на нормите за компетентност по медицински грижи на борда на кораби, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 4, 5 и 6 от Кодекса STCW.
3. Ако обучението по първа медицинска помощ и медицински грижи не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за работа, удостоверяващо, че притежателят е преминал курс на обучение по първа медицинска помощ и медицински грижи.

Правило VI/5

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелства за работа на офицерите по сигурността на корабите

1. Всеки кандидат за свидетелство за работа като офицер по сигурността на кораба:
 - (1) има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца или подходящ плавателен стаж и знания относно корабните операции; и
 - (2) отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелство за работа като офицер по сигурността на кораба, посочени в раздел A-VI/5, параграфи 1—4 от Кодекса STCW.
2. Държавите-членки гарантират, че свидетелство за работа се издава на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило

Правило VI/6

Задължителни минимални изисквания за обучение и инструкции по сигурност за всички морски лица.

1. Морските лица са запознати и получават обучение или инструкции по сигурност в съответствие с раздел А-VI/6, параграфи 1—4 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.
2. Ако обучението по сигурност не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за работа, удостоверяващо, че притежателят е преминал курс на обучение по сигурност.
3. Всяка държава-членка сравнява обучението или инструкциите по сигурност, които изисква по отношение на морски лица, които имат или могат да удостоят квалификации преди влизането в сила на настоящата директива, с тези, които са посочени в раздел А-VI/6, параграф 4 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези морски лица да осъвременят квалификациите си.

Морски лица с определени задължения, свързани със сигурността

4. Морските лица с определени задължения, свързани със сигурността, отговарят на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/6, параграфи 6—8 от Кодекса STCW.
5. Ако обучението по определени задължения, свързани със сигурността, не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за работа, удостоверяващо, че притежателят е преминал курс на обучение по определени задължения, свързани със сигурността.
6. Всяка държава-членка сравнява нормите за обучение по сигурност, които изисква по отношение на морски лица с определени задължения, свързани със сигурността, които имат или могат да удостоят квалификации преди влизането в сила на настоящата директива, с тези, които са посочени в раздел А-VI/6, параграф 8 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези морски лица да осъвременят квалификациите си.

ГЛАВА VII АЛТЕРНАТИВНО ОСВИДЕТЕЛСТВАНЕ

Правило VII/1

Издаване на алтернативни свидетелства

1. Независимо от изискванията за издаването на свидетелствата, изложени в глави II и III от настоящото приложение, държавите-членки могат да решат да издават или да разрешат да бъдат издавани свидетелства, различни от тези, посочени в правилата на тези глави, стига да бъдат налице следните условия:
 - (1) свързаните функции и нива на отговорност, които са посочени в свидетелствата или в потвържденията, са избрани измежду и са същите

като посочените в раздели А-II/1, А-II/2, А-II/3, А-II/4, А-II/5, А-III/1, А-III/2, А-III/3, А-III/4, А-III/5, и А-IV/2 от Кодекса STCW;

- (2) кандидатите са преминали одобрено образование и обучение и отговарят на изискванията за нормите за компетентност, представени в съответните раздели от Кодекса STCW и посочени в раздел А-VII/1 от този кодекс, за функциите и нивата, посочени в свидетелствата и потвържденията;
 - (3) кандидатите имат одобрен плавателен стаж, подходящ за изпълнението на функциите и за нивата, които ще бъдат посочени в свидетелството. Минималната продължителност на плавателния стаж е еднаква с продължителността на плавателния стаж, изисквана съгласно глави II и III от настоящото приложение. Все пак минималната продължителност на плавателния стаж не трябва да бъде по-малка от тази, изисквана съгласно раздел А-VII/2 от Кодекса STCW;
 - (4) кандидатите за свидетелство, които изпълняват функции по корабоводене на експлоатационно ниво, отговарят на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, за да изпълняват определените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - (5) свидетелствата се издават в съответствие с изискванията на член 2 и на разпоредбите, установени в глава VII от Кодекса STCW.
2. Не се издават свидетелства въз основа на настоящата глава, ако държавата-членка не е съобщила на Комисията необходимата съгласно Конвенцията STCW информация.

Правило VII/2

Освидетелстване на морските лица

Всички морски лица, които изпълняват функция или съвкупност от функции, посочени в таблиците А-II/1, А-II/2, А-II/3, А-II/4 или А-II/5 от глава II или в таблиците А-III/1, А-III/2, А-III/3, или А-III/4 или А-III/5 от глава III или А-IV/2 от глава IV от Кодекса STCW, притежават съответно свидетелство за компетентност или свидетелство за работа.

Правило VII/3

Принципи, уреждащи издаването на алтернативни свидетелства

1. Всяка държава-членка, която реши да издава или да разреши издаването на алтернативни свидетелства, следи за спазването на следните принципи:
 - (1) система за издаване на алтернативни свидетелства може да бъде въведена, единствено ако тя гарантира степен на безопасност по море и има превантивен ефект по отношение на замърсяването, най-малкото равностойни на тези, предвидени в другите глави;

- (2) всяко правило за издаване на алтернативни свидетелства съгласно настоящата глава предвижда взаимозаменяемост на тези свидетелства и свидетелствата, издадени съгласно другите глави.
2. Принципът на взаимозаменяемостта съгласно точка 1 гарантира, че:
- (1) морските лица, освидетелствани съгласно правилата от глава II и/или глава III, и морските лица, освидетелствани съгласно глава VII, могат да служат на кораби с традиционна или друга форма на организация на борда;
- (2) морските лица не са обучени за специфичните правила и организационни практики на борда по начин, който вреди на упражняването на техните способности на друго място.
3. При издаването на свидетелства съгласно разпоредбите на настоящата глава се вземат предвид следните принципи:
- (1) издаването на алтернативни свидетелства само по себе си не се използва за:
- а) намаляване броя на членовете на екипажа;
- б) уронване престижа на професията или намаляване на квалификацията на морските лица; или
- в) оправдаване възлагането на комбинирани задължения на лица от командния състав, отговарящи за вахтата, на палубата и в машинното отделение на един и същ притежател на свидетелство през една и съща вахтена служба;
- (2) лицето, което командва кораба, се назначава на длъжност капитан, като правният статус и правомощия на капитана и другите лица не са отрицателно засегнати от прилагането на система за алтернативно освидетелстване.
4. Принципите, установени в точки 1 и 2, гарантират запазването на компетентността и на помощник-капитаните, и на механиците.“

ПРИЛОЖЕНИЕ П

Точка 3 от приложение П се заменя със следния текст:

„3. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на съответната държава-членка, е потвърдила чрез оценка на тази страна, която може да включва проверка на съоръжения и процедури, че напълно се спазват изискванията на Конвенцията относно нормите за компетентност, обучение и освидетелстване, както и нормите за качество.“.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

„ПРИЛОЖЕНИЕ V ВИД ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА СЕ СЪОБЩАВА НА КОМИСИЯТА ЗА СТАТИСТИЧЕСКИ ЦЕЛИ

1. При позоваване на настоящото приложение, за всички свидетелства за компетентност или потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване, за всички потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелствата за компетентност, издадени от други държави, както и за всички свидетелства за работа, издадени на лицата от редовия състав, се предоставя следната информация, посочена в раздел А-І/2, параграф 9 от Кодекса STCW:

Свидетелства за компетентност (СК) / Потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване (ПуИ):

- уникален идентификационен номер на морското лице;
- име на морското лице;
- дата на раждане на морското лице;
- гражданство на морското лице;
- пол на морското лице;
- потвърден номер на свидетелството за компетентност;
- номер на потвърждението, удостоверяващо издаването;
- длъжност(длъжности);
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа;
- дата на изтичане на срока на действие
- статус на свидетелството (валидно, със спряно действие, отнето, обявено за изгубено или унищожено);
- ограничения.

Потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелства за компетентност, издадени от други държави (ПуП):

- уникален идентификационен номер на морското лице;
- име на морското лице;
- дата на раждане на морското лице;
- гражданство на морското лице;

- пол на морското лице;
- държава, издала оригиналното свидетелство за компетентност;
- номер на оригиналното свидетелство за компетентност;
- номер на потвърждението, удостоверяващо признаването на свидетелството;
- длъжност(длъжности);
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа;
- дата на изтичане на срока на действие
- статус
- ограничения.

Свидетелства за работа на лица от редовия състав (СР) (ако е приложимо):

- уникален идентификационен номер на морското лице;
- име на морското лице;
- дата на раждане на морското лице;
- гражданство на морското лице;
- пол на морското лице;
- номер на свидетелството за работа;
- длъжност(длъжности);
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа;
- дата на изтичане на срока на действие;
- статус.

2. Данните, които са предмет на законодателството за защита на личните данни, могат да бъдат предоставени в анонимен формат.